

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukos M., Oppelik A., «Általános Tudóstói» hirdetési osztálya Budapest.

Nyiltter petisora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Halottak napjához.

Azt mondja a szentírás: »El van végezve, hogy az emberek egyszer meghaljanak.« E szigorú törvény alól nincs kivétel! Ezt meg nem változtathatják sem a gyermekeknek szülei halálküzdelménél hullott könnyei, sem az anyának elhaló gyermeke könyörgése s a szivszaggató zokogása, sem az orvosi tudomány bármily gyógyszer. Meg kell halni! ha a világ minden aranyát, kincsét birnád, mind ez mit sem használ; nem a tied az, mindent itt hagysz, a világ is elhagy, elfelejt; tied marad csak a koporsó, melyben kivisznek! És mi marad utánad? Semmi? — Lehet ez így? Nem, nem! — Nem semmisülnek meg a mi imáink, hitünk, reményünk, szeretetünk, kegyeletünk, nem semmisül meg a mi lelkünk! Mégis hányan vannak, kiknek lelküismerete hosszú időn, sokszor egész életén át alszik és csak az utolsó órában ébred föl? Elménk gondolatai, szívének vágyai majdnem kizárólag a földiekhez vonzódnak; sőt lelkünk is többnyire a világhoz irányul. Szóval mi ugy élünk, mintha sohasem kellene meghalunk! — Igen, ugy élünk, mintha figyelembe sem akarnók venni az igazságot, hogy az emberi életnek tartalma: egy pillanat; lénye

szüntelen folyam, az érzelem — homályos jelenet, a test — rothadó anyag, a sors — rejtély. Szóval, a mi a testet illeti, az egy rohamos folyó, a mi pedig a lelket illeti, az álom. Maga az élet — harc, egy állomás — utasok számára, az utóhír, az utódicőség pedig — feledés. És mi is vezérelhet itt minket biztosan? A bölcsesség; de oly bölcsesség, mely lelkünket megóvja a kártól s gyaláztatótól, legyőzi a vágyakat s a fájdalmat, a sorsra mit sem biz, soha nem folyamodik a hazugsághoz és képmutatáshoz, s nyugodtan, tiszta lelkiismerettel várja a halált. Senki sem tudja ugyan mikor hal meg, de mindenki tudja, hogy itteni ideiglenes lakhelyét el kell hagynia.

A halálra való gondolat a gyöngye lelkét szomorítja, rémíti a gonoszot, de szűk séggé válik az igazán áhítatosnak és kelleme tességgé a szerencsétlennek.

Ugyan mi győzhet meg jobban az időbeli dolgok mulandóságáról? Mi emeli jobban lelkünket az Istenhez? Mi tüzel fel inkább az erényre mint ama — nagy utaló gondolat? Ez gazdagság és boldogságban hal meg, amaz nyomorban s kínok közt; ez a fiatal, gyönyörű szépségű szerett nő, ma kénytelen elhagyni kedves férjét, gyermekét, mindenét, éppen ugy, mint amaz a betegség és nagy kor által megtört agg nő. Elmélkedve a halálról s társalogni az

Istennel: ez egyedüli módja annak, hogy kerülve a bünt, szeressük az erényt és így életünknek fontosságát és értékét szerezzük.

Mindenszentek ünnepén fájó emlékezést ébreszt a halandókban a szeretet vallása s mindenki elmegy a csendes, szomorú kertbe, a temetőbe, hogy ott a sírdombra, a mely alatt szerettei porladoznak, könnyvel áztatott virágait rakja le. És mit érzünk e csendes szomorú kertben? A megszokadt bánat borongása az, a mit sejtünk a lelkünkkel, a mit érzünk.

Sirok domborodnak e csendes kertben; némelyik tele van őszi rózsákkal vagy más virágokkal; drága márványkő fehérlik rajta, melyre aranyozott betűkkel van felírva a név; másokat beleptt a moha és az össze-roppant koporsó nyomán besüppedt a föld-domb is. Állunk, elmélkedünk, azután emlékezünk s mintha a földből jönne a hangja, mit régen hallottunk. És a ki itt porlad az elhagyott sírban, valamikor könnyvel a kezében járt az ifjúság vagy a nép között és buzgógn tanított, terjesztette a műveltséget, irtotta a tudatlanságot, nemesítette a sziveket, lelkeket. Azalatt ő fogyott, mint az égő fálya, talán fázott is, éhezett is. Pedig mennyi jót tett ez az ember! Kihült, porladó szívéből mennyi igaz, nemes érzés fakadt, a melyeknek magvai el vannak hintve a szivekben! Az ottan, a kinek feje fölé díszes

TÁRCSA.

Czigánylakodalom.

Némely ember a születését, más a házasságot tartja balesetnek, sőt akad olyan halandó is, akít mindkét alkalommal baleset ér, mert nemcsak — mint mondani szokás — az atyját, hanem az apósát sem tudta jól megválasztani. — Már pedig az utóbbi különösen oly nagy baleset, mely ellen biztosítani az embernek magát nem is lehet. A dolog természetéből folyik, hogy az ily baleset megbénítja az embert egész életére.

— Az apróbb balesetek közül azonban még halandó emberre nem zudult annyi oly rövid idő alatt, mint Bagi Pistára éppen lakodalma napján.

— Bagi Pista ugyanis a cigánybanda primása volt Szolnokon és boldog polgári szerelemben élt nem nagyon hités, — de azért forrón szeretett élettársával, Farkas Idával; kihez mindenkor pontosan beköszöntött az a bizonyos golya néni.

Midőn azonban a polgári házasságot megszavazták, s a templomi szöszéken folyton ez igék hangzottak el: hogy a házasságokat ezentul nem az égben, hanem az anyakönyvvezetőnél kötik; a szerető házaspárból menten kihalt minden polgári érzelem, s erős lón bennük az elhatározás, hogy a »kötendő frigye« isteni áldást, még az utólagos jóvahagyás reményében is csak az Ur fölkezt szol-

gája adhat; mert egész határozottsággal kijelenté a boldog vőlegény, s talán még boldogabb többszörös-családapá, hogy a szolnoki primás nem lehet hűtelen az esztergomi — primáshoz.

Egy szép napon azután hosszú kocsisorban vonult az ifju pár és násznépe a templom felé, hol megpecsételték azt a szeretetet, melynek imár eleven bizonyítékai ott bőlíngtatták borzas fejüket a szülők »holtomig és holtodiglan« fogadalmáira.

A násznép élén vigan vonult be az új pár boldogságuk szerény hajlékába, hol már vig muzsika és lakodalmi teríték várta az érkezőket. A menyasszony és vőlegény hol egymást, hol a borzas fejű rajkókat ölelték keblükre.

A sátor csak ugy hangzott a tánczólók örömjajától, — midőn jaggatások bontakoztak ki a zene diszharmoniajából. Fejvesztetten rohant be a násznép a házba, honnan a hangok eltörték; — hát uramfia! az ajtóban mosolygva kér bocsánatot a menyasszonytól az a bizonyos golya néni, hogy most az egyszer elvesztette az ajtót, és a lakótársnál talált alkalmatlankodni.

A zene újra rázendült, s fáradhatatlan buzgalommal szolgálták ki az ételeket és italokat. Kolompár János főrendező, társadalmi állására nézve nyugalmazott városi cigánybíró, üres óráiban pedig zeneművész, ki a hűros hangszereken kívül minden szerszámmal tudott játszani, maga járt elül a jó példával, mi sem természetesebb hát, hogy arról a közmondásról sem feledkezett meg, hogy minden szentnek maga felé hajlik a

keze. Így aztán az ittallal szemben is tanusított készsége nem is tévesztette el hatását, mert imár feledni kezdte a föltötte elreplült évek sulyát, lábait pedig tökéletesen egy véleményen voltak Galileivel, mert szemmel láthatólag bizonyították, hogy »mégis mozog a föld.«

A zene oly ellenállhatatlanul ragadta magát a lakodalmi főintézőt, hogy vén ereiben ifju vért érzett pezsegni, s előránva élete párját, oly tüzesen kezdte rakni a ropogását, hogy az egész lakodalmas nép körülfogta, s némi önérzettel bámulta a cigánybíró párt.

És éppen ez okozta vesztét. Mert egy tüzes fordulattal csak azon vette észre magát a boldog feleség, hogy forog-forog, de csak egyedül, legfeljebb a világ forgott még vele, — de a szerető férjét, mintha a föld elnyelte volna.

Erre mintha csak elváltak volna a szárazfa hurjait, elnémult a zene, de még a szava is elállott a lakodalmas népek. A siri csendet megtörte a párjavesztet feleség sikoltása, s egy tuccat rajkó veséig ható jajveszékeltése, kiket egy gyilkos pillanat apátlan árvákká tett. — A dolognak rövid magyarázata az, hogy a kis udvarban felállított nagy sátor magába foglalta a kerítés nélküli kútait is, s a cigánybíró hevében abba fordult bele.

A kényes helyzet nem igen engedett időt az elmélkedésre, — menteni kellett itt gyorsan. A kétségbeesett násznép ott toporgott a kút körül, melyből gyötrelmes sóhaj és kinos nyögés hatottak fölfelé. — Végre valaki, talán az egyetlen, ki

Szénásy Gyula a főváros elismert legnagyobb és legelőkelőbb női divatáru házának képviselője e napokban nagy választéku mintagyűjteményével Csáktornyára érkezik.

emléket állított a gazdagság, erőteljes ember volt; egy napon azonban hirtelen elcsendesedett a szíve, melybe a jónak, a nesemnek csak egy sugara sem világított be. Állunk, gondolkozunk s így támadnak meg évek múlásával is az eltemetettnek hitt lelki állapotok, melyek oda benn a szívben nyilatkoznak meg és intik, tanítják a gyarló embert.

És e szomorú csendes kertben, a halottak birodalmában ily gondolatok támadnak lelkünkben. Talán olyan is, hogy föl-emeli-e majd egykor a kidült keresztet, melyet egykor fejünk fölé emeltek; tesznek-e virágot sirunkra s lépik-e arról a gazt, a fűvet? S talán ez a gondolat is halja át lelkünket: ha majd megroskadva eldőlünk és e csendes kertbe kerülünk mi is, vajjon lesz-e valaki, a ki rólunk is kegyelettel emlékezik meg e napon, avagy lemossa majd nevünket az idő még fejánkról is és végképen leszünk feledve?

De minden esetre kívánatos, hogy lámadjon lelkünkben az a gondolat: vajjon olyan volt-e verejtékes fáradozásunk, munkánk, hogy részvétel támasszon a szívekben sarjaink iránt s később minő lesz vajjon az a mag, melyet az ő szívükbe hintettünk?

Olyan legyen tehát szívünk szeretele, kifáradt melegsége, melylyel a jókért, az emberi nemes érzések kölcsönös ápolásáért dolgozunk, hogy az ne roppanjen el s ne enyészszék oly gyorsan, mint azon sóhajás, melyet a halottak napján a fájdalom szorított ki keblünkől, a csendes, szomorú kertben drága halottaink sirjainál.

Cselkó József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XVII. évfolyam utolsó negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

Tisztelettel

a kiadóhivatal.

még fejével tisztán tudott rendelkezni, előkerített egy kötelet, melynek végére előre elkészítette a hurkot, hogy a szerencsétlen Kolompár tegye azt derekára. A már-már reményvesztett cigánybíró a megpillantott kötélben élete mentő csillagát látta feltűnni, s a mint a hurok leért hozzá, rögtön meg is adta a jelt a felhúzásra. — Hozzá is fogott ehez Fáraó népe rendkívüli erővel, mert most egy nem közönséges életet mentenek meg a hazának. Egymásba kapaszkodva húzták tehát a kötelet is, egymást is, de a dolog sehogyan sem akart sikerülni. Ha a kötél egy kissé fölfele jött, akkor valamelyik biztosan hanyatt esett, magával rántván a többi is és ilyenkor egy-egy hatalmas loccsanás jelezte, hogy a szerencsétlen cigánybíró ismét ott van, ahol az a bizonyos mádi atyafi. De azért a cigánybíró bekével látszott tűrni sorsát, mert nem hallatszott a kútból egyetlen hang sem.

Végre akadt a mentők között egy katonaviselt ember, ki belátta, hogy a vergődésnek egyedül csak a fegyverelhány az oka. A csapatot tehát felállította vonalba, ő maga pedig kommandírozott. És nem eredménytelenül, — mert egy hatalmas hurrah! kiáltással, mint patakából a horogra került halat, partra rántották szemük fényét. De még csak ez a vizionálás nyújtott borzasztó képet, mert a szerencsétlennek nyelve a mellére lógott, s a hurok a nyakára volt szorulva. Az elázott cigánybíró ugyanis nem a derekára, hanem a nyakára tette a hurkot, s ezért nem jött többé a kútból egyetlen hang sem.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Jankovics Mária okl. kisdjed-óvónót a perliaki II. állami kisdjedododához kisdjedóvónóvé nevezte ki.

— **Athelyezés.** Az igazságügyminiszter Franciscs Sándor tapolczai kir. járásbíróági irnokot az alsó-lendvai kir. járásbíróshoz helyezte át.

— **Esküvő.** Pratinger János, varasdi áll. vasuti kalauz a jövő hó 4-én esküszik örök hűséget Mura-Szent-Mártonban Dobsa Etelka kisasszonynak.

— **Meghívó.** A »Szombathely-egyházme-gyei róm. kath. tanító-egyesület« letenyei köre Magyarország kereszténysége 900 éves fennállásának emlékére Letenyén az iskola helyiségében folyó évi november hó 7-én délelőlt 10 órakor diszgyűlést, d. u. fél 3 órakor őszi rendes közgyűlést tart, este pedig fél 8 órakor az »Arany Bányák«-hoz címzett vendéglő nagyermeben az »Országos Tanítók Háza« javára műkedvelő színelőadással egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez, melyekre a kör tagjai s a tanúgy barátai a rendező-bizottság nevében is tisztelettel meghívotnak. — Tól-Szerdahelyen, 1900. október hó 15-én, Hazafüi üdvözléttel: Neupauer István körelnök. — Tárgy-sorozatok: a) Diszgyűlésen. 1. Reggeli fél 10 órakor ünnepélyes szent mise, Te Deummal. 2. Elnök megnyitó beszéde. 3. Hazádnak rendületlenül élénklése. 4. Beszéd az ünnepély jelentőségéről, tartja: Borsódy János ur. 5. Pápay himnus élénklése. 6. A kör tagjaink lefenyképezetése. 7. Társas-ebéd az »Arany Bányák«-hoz címzett nagyvendéglőben. b) Körgyűlésen. 1. Elnöki megnyitó és jelentés. 2. A tavaszi gyűlésről felvett jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése. 3. A központból érkezett jegyzőkönyv felolvasása, értesítők kiosztása. 4. Pénztáros jelentése a pénztár állapotáról. Tagdíjak befizetése. 5. Új tagok felvétele, távoztoktól. 6. Tavaszi körgyűlés helyének és idejének megállapítása. 7. Gyakorlati tanításra jelentkezők feljegyzése. 8. Indítványok. — c) Este fél 8 órakor műkedvelő színelőadás. »Kukli-Pre-dikációk« Vigjáték I felvonásban, 15 jelenettel. Irtá: Moser G. Fordította: Sz. K. Személyek: Feles Mihály, kereskedő (Terbóc

Béla ur), Rózsa, neje (Terbócz Emma k. a.), Moka Bogdán, tőkepezés (Tóth Béla ur), Dorottya, neje (Wizer Vilma k. a.), Gyöngyös Márton, ügyvéd (Györgyi Gyula ur), Ilka, neje (Kocsok Emerenczia k. a.), Pinczér (Peintler Géza ur), Horrdár (Friedrich Jenő ur). Történik egy vasuti indóházban. — d) »Tanító árvája« című költeményt, Garami Zsigmondtól. Szaválja: Korentsi Ferencz ur. — e) Tánc reggelit. Belépti-díj személyjegy 2 korona. Családjegy 4 korona. Felülfizetések köszönettel fogadotnak s hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Halálozás.** Novák László vizi-szent-györgyi körjegyző f. hó 24-én életének 33. évében rövid szenvedés után elhunyt. Halálát özvegyén kívül nagyszámu rokonság gyászolja. A megboldogult a csáktornyai járás körjegyzői karának egy rokonszenves, tevékeny és munkás tagja volt. Temetése folyó hó 25-én d. u. 4 órakor nagy részvét mellett történt. Legyen áldott emléké!

— **Tetten kapott mértékhamisító.** Meg-járta f. hó 23-án Grant Jakab szlakoveci korcsmáros Csáktornyan. Egyik vaskereske-désben 8 drb. mérlegcsulyt (körtét) vásárolt, azokat elvitte egy kovácsműhelybe, ahol azokon változást eszközöltesen. A helybeli csendőrség azonban tetten érte s elejét vette a csalásnak, Grantot pedig a közigazgatás elé vezette.

— **Gyümölcskiállítás.** Győrött, mint a Dunántuli Hirlap írja, — Csárics Adolf és Csárics Sándor zalamegyei termésükből igazán szép gyümölcskiállítást rendeztek a városházán. Vasárnap délelőlt 9 órakor nyílt meg a kiállítás, melyet a közönség három napon keresztül szakadatlanul nagy számmal látogatott. Különösen vasárnapon alig férték be a kiállítás helyiségebe. A külön-féle gyümölcsök között különösen az alma-fajok költöttek le a figyelmet. Körülbelül száz-féle fajta gyümölcs volt látható. Hogy a közönség tetszését megnyerte a kiállított gyümölcs, mi sem mutatja jobban, mint az, hogy már az első napon több mint felet megvették. Amit a három nap alatt nem vettek meg, azt tegnap délelőlt elárve-reztek. Akinek nem jutott, az még mindig rendelhet bármely fajtaból a két kiállítónál. Csárics Adolf ezzel a kiállítással elosztatta

A költöző fecskéhez.

Falévl hull, napfény gyengül,
Élten, mezőn őszi köd ül.
Elhullt immár szunyog, bogár,
Költözik a fecske madár.

Elköltözik messze délre,
Verőfényes szép vidékre,
Oda, a hol soha nincs tél,
Hol tavaszra új tavasz kél.

Útra készen, fenn a légbe
Csoportokba jönnek össze.
Elbucsznak kis fészüküktől,
El minden jó ismerőstől.

Édes fecském, kis madárkám,
Egy-két szóra jöjj be hozzám!
Bánattal telt bús szívemnek
Keserveit halld még, kérlek!

A természet borulása,
Fájó szívem hasonmása.
Elborult az, mint az égbolt,
Melyre az ős ködfátyolt vont.

Te itt hagyod e bús tájat,
Tova viszen leng szárnyad.

Az igazi mentőkísérletek tehát csak ezután következtek. Az egyik talpra állította és úgy rázta volna bele az életet, a másik fejére állította és úgy masszírozta ki belőle a kutyvizet, de mitsem használt. Beleuntak végre a kísérletekbe, kivonszolták a sátrból és a fűre fektették.

A gyászba borult családon kívül azonban a lakodalmas nép napirendre tért e baleset felett is; újra megszólalt a zene, csak a vőlegény hajtogatta folyton: van-e még hátra valami?!

És az újabb meglepetés nem is váratott sokáig magára, mert a zene hangjaira a holtnak hitt cigánybíró is megmozdult. Felkelni azonban már nem bírt, de utolsó óhajának még kifejezést adott, mondván: adjatok bort, mert szomjas vagyok. Adtak is neki bőven, mert már csak utra-valóul kellett neki, hogy ne a kut vize, hanem a bor vigye a másvilágra, mert: Cigány nem hal a vízben.

Fáraó népe ezután zenezóval és nagy pompával kísérte örök nyughelyére a cigánybíró, — az »Ifju« pár pedig megfogadta, hogy többet ez életben nem esap lakodalmat.

Török István.

azt a bizalmatlanságot is, mely még a polgárságban a felállítandó városi gyümölcsös iránt megmaradt. Csak kiváló szakértelem és fáradhatatlan szorgalom produkálhat oly terményeket, mint aminőket láttunk. Csárics Sándor az ezredéves kiállítás nagyérmét kapta végfalvai gyümölcséért. A kiállítás szépségét nagyban emelte az ügyes rendezés, melyben bőséges része van Spáth Gyulának és Csűrű Mihálynak is, kik a kiállításoknak nagy segédelmére voltak.

— **Eloptott viharágyu.** F. hó 16. és 17. közti éjjelen a IX. hegykerületi község tulajdonát képező s a Varga-hegyen Veszkelő István birtokán felállított viharágyu kéményét ismeretlen tettes ellopja. A csendőrségnek azonban sikerült a tolvajt kinyomozni. A lopást Golob Ferencz prekopai kormáros fia követte el boszúból, a kéményt a hegytetőről a völgybe legurította, miáltal az teljesen hasznavehetetlenné vált. A tettes a helybeli kir. járásbírósnak feljelentette.

— **Ludlopó.** Kisics Györgyné szül. Sáfárics Katalin cseresyési lakos nagyon ráfanyarodhatott vagy a ludhusra, vagy pedig az érték járó pénzre. A mennyiben egy a mult, mint e hó folyamán több cseresyési lakos kárára 7 drb. ludat lopott el 17 kor. 20 fillér értékben. A ludlopó asszony gonosz tettes a helybeli kir. járásbírósnak feljelentette.

— **Katonaszökevény.** Szollár István f. mihályfalvai illetőségű ujoncz, ki a f. hóban vonult be három esztendőre a varazdsi tüzér-ezredhez, nem igen tudott megbarátkozni a katonai étellel. Sem az uniformis, sem pedig a kaszárnyában való sétálás nem tetszett neki. Ő — gondolta magában — inkább kapál, kaszál, de a kaszárnyában mégsem sétál. Folyó hó 25-én ugyanis minden érzékeny bucsuzás nélkül megszökött, de nem jutott az édes otthonba, mert ugyanaz nap a helybeli csendőrség elfogta, s az itteni katonai állomás parancsnokságának átadta.

— **Kézrekerült csavargó.** A letenyei és perlaki csendőrség f. hó 9-én Glavák István

mura-csányi illetőségű veszedelmes tolvajcsavargót elfogta, kívül 15 napon át folytatott nyomozás folyamán a perlaki és letenyei járáskör területén összesen 18 különféle bűncselekményt derített ki. Glavák átadott a nagykanizsai kir. ügyészségnek.

— **Elfogott dohánycsempész.** A helyi csendőrség folyó hó 23-án Pusztafa község határában egy igen gyanus podgyászt vivő embert tartóztatott le. A podgyász átvizsgálásánál kitudt, hogy leveles dohányt tartalmazott. Együttal kiderítették, hogy a letartóztatott Rétálási (Vas-m.) illetőségű, dohánycsempészettel foglalkozó napszámos, kit aztán átadtak az igazságszolgáltatásnak.

— **Elvesztett kutya.** Schlück Frigyes, helyben állomásozó uhánlus századosnak egy 5 éves, kicsiny testalkatu nőstény kutyája, a mely fehér szőrű, szeméinél sárga foltokkal és »Musa« névre hallgat, f. hó 23-án a perlaki utcában levő Frász Tamás-féle házban levő lakásáról elveszett. A megtaláló a nevezett kapitány részéről 6 korona jutalomban részesül.

— **Hirdetmény.** A közadó hátralékok fejében lefoglalt többrendbeli szarvasmarhák, lovak, gazdasági eszközök, szobabutorok, varrógépek és pénzszekrényekből álló zálogtárgyak Csáktornán folyó hó 30- és 31-én délelőtt 10 órakor nyilvános árverés útján el fognak adni.

— **Zalavármegye szőlőterülete.** A m. kir. központi statisztikai hivatal összeállítása szerint vármegyénkben az 1899-ik évben a szőlőterület következőleg oszlott meg: 1899. évi új ültetésű szőlő 1343 kat. hold, teljes termésben nem levő 1899. év előtt ültetett új szőlők 3972 kat. hold, teljes termésben levő egészséges szőlő 8354 kat. hold, elvénuült, de még némit termő 7665 kat. hold, phylloxera lepelt, de még többé-kevésbé termő szőlő 10144 kat. hold, összes szőlőterület 31478 kat. hold. Ebből amerikai ültetvény volt és pedig direkt termő vesszővel 262 kat. hold, még be nem ojtott vesszővel 800 kat. hold, beoított 2786, összesen 3847 kat. hold. Az összes szőlőterületen termelt bor: közönséges fehér 57281 hl., közönséges vörös 5694 hl., finom fehér csemege 1443 hl., finom vörös csemege 568 hl., siller 15072 hl., aszu 2 hl., összesen 90060 hektoliter.

— **Gyümölcsfák.** A legjobb minőségű gyümölcsfa-csemeték: almafajok, körték, szilva-ringló, spanyol meggy, a vidéken nagy választékban kaphatók. Bővebbet a kiadóhivatalban.

— **Hihetetlen!** Pedig az elismerő levelek ezrei bizonyítják, hogy a Feller-féle Elsa-Fluid minden, de még oly betegségeknek is, melyeket más gyógyszer nem gyógyít meg, bámulatos eredménnyel használható. Különösen lázt, közhányt, reumát, mell-, fő-, fogfájást, szurást, vészegénységet, görcsöt, gyomorbaajt, szembajt stb. gyógyít biztosan és gyorsan. 12 üveg ára 5 korona bérmentve. Egyedüli készítője Feller V. Jenő gyógyszerész Stubica 135. szám (Zágráb megye). Egy családnál se hiányozzék e kitűnő, az egészségügyi hatóság által megvizsgált és jóváhagyott szer, melyet a ki egyszerű hozat, sokoldalu hatása miatt állandóan használ. »Vak voltam már, csak a Feller-féle Elsa-Fluid mentette meg szememvilágát.« írta Szücs Péter Budapest, Felsőrakpart 9.

— **Tetten ért templomtolvaj.** Folyó hó 24-én Deics Illés, a csáktornyai róm. kath. templom sekrestyése tetten érte Ivánssa Jakab helybeli napszámost, midőn a templomi

pörsölyt fészegette. A tolvaj a nem várt háborgatásra felbengyagya munkáját és elmenekült. Midőn a csendőrség elfogta és kérdőre vonta, azzal védekezett, hogy akkor illtas állapotban volt.

— **A francziák ősei.** Mikor az egész világ Párisba özönlik, hogy a műveltség mai állását az ott összehalmozott adatokban egész teljességében láthassa, nem lehet érdektelen az oly mű, mely a francia föld régi állapotáról, a grande nation őseiről, a kifejelett és finom művészet dadogó koráról szól. Egy ily kis füzet jelent meg, a frankok országaról, a Chlodovigtól Martell Károlyig terjedő időszakot tárgyalva, azt a kort, melyben Theodorich észrevétlenül hanyatlott sírjába, a nélkül, hogy holtáról csak egy krónikás is megemlékezett volna: azt a kort, melyben az arabok paripáinak lába taposta a kedves, költői Provence réjtjeit. Királyok kora ez, kik Monte Cassino magányában végzik életüket, barátságukban, mint Karlmann; népeké, melyek szörnyű tusákban törnek egymás ellen. A füzet a műipari és művészeti emlékeket, maradványokat is összegyűjti. Üvegparákat látni benne, kezdetleges veretű pénzeket, Fredogónak, a vérengző királynénak síremlékét, mely a párisi St.-Germain des Prés templom kőköcskái közt fekszik egy fal tövében; látni a St. denisi templom belsejét, melynek alapítása 613-ra esik, s fontossága rendkívül nagy a művészetek történetében. Mindezen képek a tanulságos és élvezetes szöveggel együtt 2 ivet tesznek, a Nagy Képes Világtörténet 75-ik füzetét. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, a IV. kötet szerzője dr. Borovszky Samu. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 filléjjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Az élet mindenek felett.

Mindenki saját akarata szerint rendez be életét. Mindamelltt azonban ezt csak viszonylagosan tehetjük, mert mindnyájan alá vagyunk vetve egy magasabb akaratnak, a mely ellen hiába küzünk. Vannak, akiknek élete telve van örömmel és boldogsággal, de a legtöbb ember bizony sok szerencsétlenséggel, szenvedéssel kénytelen megküzdeni. A legborzasztóbb az egészség elvesztése. Fájdalmas betegség hamar tönkretesz a nyugalmas napokat a szenvedés útjára, ahol vígságnak kellene lenni. Mert mi drágább az egészségnél? A vagyon, a családi boldogság, a baráti szeretet elveszti értékét, ha a betegség által elgyengült test szenved. Pedig hát mindenkinek joga van az élethez. S éppen ezért írjuk e sorokat. Meg kell találni a módot, hogy a jogos örömlöknek, az életnek örülhessünk. Az egészség alapfeltétele a tiszta, ellentállásra képes vér. Ha különféle körülmény következtében e tulajdonságok egyikét vagy másikat elveszt, oly gyógyszert kell alkalmazni, mely a veszteséget kipótolja. Csudálatosan hatásosak a vér teljes újraelőállítását, a dr. Williams-féle Pink-pilulák. Visszaadják a beteg egészségét, elgyengült erejét. A vészegénység, sárgaság, idegbetegségek, reuma, bármilyen legyen is az oka, elműlik alkalmazásuk által. Herz István perjamosi lakos levele is bizonyítja:

Boldog vagyok, — írja — hogy tudatbom önökkel, hogy a Pink-pilulák feleségem egészségét teljesen helyreállították. Kiténök e pilulák s nagyon jótékony a hatásuk. Mikor láttam bámulatos hatásukat, fiamon is próbált tettem velük, s már azon is észrevehető a hatás. Ő még szedi a pilulákat s én reményvel várom az eredményt.

Kapható minden gyógyszerházaiban, valamint a magyarországi főraktárban **TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél, Budapest, Király-utca 12. doboza 1 frt 75 krétt, vagy 6 doboz 9 frtétt.**

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Bérczeken túl, tengeren át,
Feltalálod másik hazád.

Uj hazádban uj életed
Feledtetni a keservet.
S ha kis szived bútól sajgott,
Bizonyára megenyhül ott.

Óh, bár én is elmehetnék!
Madárdaltól visszhangzó lég,
Éde tavasz, s virágillat,
Tán enyhítené bánatomat.

De e helyhez vagyok kötve,
E helyen lesz sirom gödre.
Rám is borul nemsokára
A koporsó sötét fája.

De a bánat ha elhagyna,
Szivem többé nem sajogna,
Óh! akkor én felderülnek,
Mint tavasszal a magas ég.

Én maradok, nem mehetek,
Azért feckéim arra kérek,
Bánatomat vid magaddal,
Vissza ne hozd majd tavasszal.

Grau Géza.

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, **Margitai Jozefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijezen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broji koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Sluzbeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Od bakteriumov.

Bakteriumi su biljinski živalci, iliti takovi biljinski stvori, koji samo vu živih iliti mrtvih živinskih, iliti biljinskih telesah i vu vodi moreju živeći. Bakteriumi su anda nē živine, nego biljine, ali jako nesvršene i jednostavne.

Bakteriumi ne imaju farbe i prevkidljivi su. Vnogi misliju, da je drugo bakterium i drugo bacillus, ali to nije tak, jer bacillus je paličkine forme bakterium.

Gde se nahadjaju bacillusi? Svigder, vu luftu na zemlji vu vodi i na svakoj stvari, koja je vu luftu, jesu vu nosu, vu vustah, vu plućah vu želudcu i vu svakoj strani čovaka, do koje samo luft dojde. Jesu i takovi bakteriumi, koje samo na takovim mestu moreju biti, kam luft nedospje. Pak ako su bakteriumi svigde, zakaj je onda to, da je nevidimo? Zato, da su tak mali, da je sa slobodnim sa prostim okom nemremo videti. Ako je hoćemo videti, nad takov velikozor nje je treba gledati, koj po priliki 3—400 put veći stvari, a za fineše bakteriume pak je takov velikozor potreben, koj 6—800 put poveći stvari; samo tak je moremo videti. Ovakove velikozore zovemo za mikroskope.

Da su od bakteriumov negda nē pisali,

to je nē od onud, da ovi negda ne bi bili; bili su ovi i vu starim vremenu, ali nisu bili tak fini mikroskopi, sa kojimi bi nje znajti i opazivati bilo moći.

Kak su med živinami je, koji su hasnoviti i koji škodljivi, ravno tak su je i bakteriumi kojim hasna vzememo i jesu takovi, koji velike kvare delaju. Da to pre-razmemo, vzemimo malo pod opaznju, bakteriume vu naravi.

Gazdarica nigdar nebi mogla zelje ili pak vugorke nakvasiti, kvaas zdignuti, dobre kolače napraviti, sira napraviti i t. d. ako nebi bile ove nevidljive stvari, tojest bakteriumi. Najme jesu bakteriumi, koji vrenje proizročuju, kaj je ne drugo, kak okiselenje zelja, vugorkov i t. d. Nigdar nebi bilo vino iz mušta i iz ječmena pivo, ako nebi bili pri tem na pomoć bakteriumi. Na ovo hasnovito posluvanje kak lépo nje je priredila narav! Najme jeden glavni del lufta je oksigena hasnujeju bakteriumi koji, pri vrēnju poslujeju, ali mudra narav je to tak naredila, da bakteriumi ne iz lufta, nego iz kojeg drugog materiala si priskrbiju potrebnog oksigena, ako živeti i bivali hoćeju. Jer su pak oni živalci, dakle i živeći hoćeju, pak zato onog materiala, vu koj dojdeju, razdeliju; napriliku vu moštu cukora i iz ovoga si baviju potrebni oxigen. Ako pak su vu

moštu razdelili cukora, to je tuliko, kak vrenje mošta, da bude vino z njega.

Kak se mi nećutimo dobro vu zimi, pak kak drevje biljne čez zimu spiju: ravno tak budu spali i bakteriumi vrenja, ako je mrzlo mesto vu kojem su. Evo zato se neće vreti mošt vu mrzloj pivnici, zato de ne spametna gazdarica vugorke prije na sunce, kak bi nje kvasiti dela, zato de ne blazinu na koritu, vu kojem je testo za kruh, da se ovo brže zdiže i nadalje zato zeme blazinu doli, ako se njoj pečnica iz kakvog zroka neće zažariti. Ravno takov zrok je i pri tem, da se vu ljetu mleko sede, a vu zimi ne.

Vrēnje je takaj vnoge forme i svako ima svoje forme bakteriume. Vino, pivo, puter, ocet, sir, mleko, i t. d. svako ima svoje vrēnje. I ono delo, kad se vu zemlji materiala širom razpršiju i tak se zemlja popravlja i praši, je vrenje, koje bez bakteriumov nebi moglo biti.

Činimo samo jednu probu. Denimo vu jeden črep dobru vrtnu zemlju i zmesajmo med ovu takvo sredstvo, koje bakteriume kole; a vu jeden drugi črep pak ravno takvu zemlju, ali ne denimo k njoj nikakvo sredstvo. Ako vezda vu ove dva črepe jednake fajte biljnu posadimo, vu pravim biljina slato ili pak nikak nerasla, a vu drugim bude lépo cvēla.

Z A B A V A

Takodjer prinos.

Kroz neku udaljenu i zapušćenu dolinu bila bi se imala željeznica graditi a to bi se bilo tak učinilo, da bi tum željezničkom prugom bile dvie glasovite i glavne pruge spojene pak bi se tako ljudi iz daleka jedan drugomu približili ne samo osobno, već bi se i trgovina približila te bi se razgranjivala: a kaj to znači, zna svaki trgovac, pak makar samo košarami trguval.

Pošto pak bi ta nova željeznica najviše onim stanovnikom hasnela, koji su u onoj dolini stanovali, to je onda bilo i pravedno, da su se isti, za poduzetje gradnje rečene željeznice i najviše brinuti te vlastitim sredstvi podupirati morali, svaki po svojoj mogućnosti.

U to anda ime su gospoda graditelji dali štampati na velike arkuše papira velikimi slovami pozive, koje su onda po uglih hižah priljepili, timi pozivi su sve dolinske stanovnike pozivali, da se ovoga i ovoga ili onoga dana tu ili tam, pri Seiffertu ili Pečorniku svi sastanu, a najpače pak oni, kojim bi ta željeznica mogla više hasneti, za da se onda onde dospomenu, na koj na-

čin bi se na dobrobit občine i na procvat trgovine toj gradnji željeznice pripomoći moglo i koliko bi pojedini tvrdoga, svetloga novca na oltar pripomoći postaviti imal. Ovak je glasil poziv na meter dugom papiru štampani i na občinskoj kući čirisom priliepljeni, a isto tako su glasili ostali, po uglovih privatnih kućah priliepljeni pozivi, štampani na pol manjem papiru.

Anda su se jedne nedelje svi prijatelji i zagovornitelji željeznice, u plavnom mestu doline sastali te su obdržavali u občinskoj kući vrhu toga sednicu, u kojoj je svaki svoje mnjenje i svoju želju glede gradnje željeznice, ravnodušno i odprto izrazil a občinski pisar je svaku izgovorenu rieč svečano i čitaljivo, kak da bi štampal, napisal u jednu veliku knjigu, te oni, koji su još nuz svoje mnienje obećali u to ime i bugjilarisa odpreti te po mogućnosti i bielimi ili žutimi zvoncešmi i leskajućimi se mnienji gde kaj pripomoći, imali su još i svoje vriedno ime i prezime podpisati ili znamenjem križa svoju izjavu potvrditi, ako nebi bili znali pisati, za da potlam nebi bile kakove spačke ili iz riečih izbegavanja.

Ali kak je to već navada, kad se ima bugjilarisi odpirati i iz njega za obće dobro nekaj vaditi, pokazali su se i u ovom slučaju naši dobri doljani vrlo žilavimi, te su

promišljavali i mudrovali. jeli mozbit nebi oni mogli do te željeznice i bez svojih bielih ili zutih zvoncešmi mnienjah dojt, jer niti koltoribčani niti kraljevčani nisu morali za svoju željeznicu nikaj iz bugjilarisa vaditi, pak ipak mimo njih fučka svaki dan mašina nekoliko krat, dader je milota poslušati. Ili ako baš bez ikakove podpore to nebi bilo moguće polučiti, to su promišljavali, kak bi se to ipak moglo na najfaleši način izvesti, da čoviek nebi baš moral sprsti do dna bugjilarisa dojt.

Stoga su mućec tu stali i jedan drugoga znamenito pogledavali i jedan drugoga k velikoj knjigi rivali, nitko nije hotel prvi biti, misleći u sebi, ako bi opatija i nekoji od zemelske gospode svoje prinose podpisali, mozbit bi već to bilo za željezicu dosta, pak onda ostalim nebi bilo potrebno u kompaniji biti i oni bi svoje bugjilarise mogli zaprete u žepu pričržati.

Pak akoprem se je pokazalo, da makar je ta željeznica i kratka, ipak prinosi opatije i zemlske gospode nebudu dosta za gradnju iste, jer niti ovi nisu hoteli do dna u bugjilarise posegnuti, to ipak nije ni jeden purgar niti seljak hotel početi i prvi k velikoj knjigi pristupiti, dok se na jedan krat Jozek Rebrek nerazkuraži, — a to je bil nieki vrlo siromaski stanovnik ondešnji, ko-

Prhnenje nē je drugo, kak po bakteriumi prhnenja proizročeno širom idenje. Bakteriumi prhnenja samo na mrtvih živinah, čovekah i ravno tak na biljinah živiju i one materiale, koji su činili telo živoga čoveka, biljine, ili pak živine, tak, da iz ovih za se potrebno hranu vu se vlečeju i tak širom razdeliju dele ovih. Tak n. pr. ako je cukor bil vu njem ovoga na mlečnu kiselinu a ovu na kiselinu putra obrneju i z belanjkov čisto drugo forme material napraviju, tojest podpomoreju širom idenje.

Ali i pod vremenom prhnenja, gnjilenja koje su bakteriumi proizročili se i jaki gifti (otrovi) napraviju. Tak se napravi i otrov mrtvog tela (crketine).

— F. —

(Drugiput dalje.)

KAJ JE NOVOGA?

—Prosimo naše poštuvane predplatnike, naj nam vu zadnjim ferialju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.

Zgubljen čun.

Módliez István iz Mura-Siklósa je o. m. 10-ga to tužbu javil muraszerdaheljskim žandarom, da je njegovoga 12 korun vrednoga čuneka na Muri negdo vkral. Onda, gda se je to pripetilo — još sept 10-ga — je nē nigdi javil. Vezda je žandarstvo taki iztraživalo, da gde je čunek. Tak se je zavedilo, da je čuneka voda odnesla vu hatar Mikófa občine. Tu su dva brodari Jambrosics Vida i Bozsics Pál čuna vun prijeli i bez toga, da bi to komu javili, su ga jeden mesec hasnuvali. Pollam je nesrećnoga čuneka i od njh odnesla voda i poleg Bottornya občine ga je vlovill Markovics Mihály mlinar i 14 dni ga je pri sebi držal. To je zavvedil Bozsics, išel je vu Bottornya, pak je povedal lépo Markovicsu, da je čunek njegov, ali jer ga on neće sada nazad peljati, je rekel mlinaru, naj išče kupca i

naj ga proda za 4 korune iz toga polovicu on dobi. Mlinar je zaisto našel kupca i to vu osobi Posavec Istvána, gdo je čuneka za 4 korune kupil iz kojih su Bozsicu dvě korune došle. Čelu švinderiju je sada žandarstvo zvezdilo; Bozsics sve taj. Krivci su prijavljeni sudu.

Ogenj.

Vu Mogyoró-Völgy pusti se je velika nesreća pripetila prošle dane. Jednoga siromaškoga biroša hiža se je vužgala, iz koje je onda nekoliko ljudih sa velikom pogibeljom hotelo jedno drugo osloboditi. — Kad su si već dobro naklali, su hoteti vun iti iz ognja, ali to je nē bilo moguće. Najme i drugač slabe liže greda se je pretrgla i podse pokopala Nyulas Jánosa, njegovu ženu i 10 ljet staroga sina, nadalje vdvovicu Nagy Györgya, njezinu snehu, Nagy Lajoša ženu i Nagy Teriziu. Nesrećne ljudi su samo po pogašenju našli na vuglen zgorete.

Zakaj su dobre saje?

Sadovno drévo vnogo veseleše raste i vnogo bolje rodi, ako se s sajami obsipava; na nekoliko koračajov od dreva se napravi okolo mali jarčec, pak se nutri, po priliki, kak je drévo veliko, saje sipljeju, to se onda mora s zemljom nazad pokriti i zalejati. To svako ljeto moremo ponoviti.

Domaće vračtvo.

Kada se gdo popari ili opeče, néga boljšega vračtva onda kak je belanjek od friškog jajca. Belanjkom je treba namazati i obložiti ranu od poparenja ili obežganja. Ovo vračtvo je jako dobro, pak i zato je vredno pažnje, da je svigdar pri domu.

Kralj i plajbas.

Jedne pariške novine sledeće pišeju od našega kralja Vu »Burg« gde kralj audencije davlje se je javil i jedan muž. Vnogo njh je bilo pred njim na zadnje je i na njega došel red. Siromak muž se je malo presenitel i brisal si je kapu sa rukavom.

»Kaj hoćeš?« pital ga je krotko kralj. »Evo Veličanstvo, kupil sam Njihovu fotograf-sliku i jako bi rad, da bi mi par reči napisali na nju.« Sa tem je muž ta pružil jednu sliku, koju je vu nekojim bečkim štacunu kupil. Kralj je zel sliku: Ali ne imam plajbasa. rekel je kralj. Imam ja, rekel je muž sa tem je dal kralju jeden cimermanski plajbas. Kralj se je podpisal i sa tem je nazad dal sliku mužu. No, jeli si zadovoljen? pita, a plajbasa pak vžep dene. Muž je zahvaljil kralju, ali zato ipak se nije genul z mesta. Pak kaj hoćeš još, poveč. Velčanstvo, čekam dok mi nazad daju plajbasa. Istina je! i kralj je smejuć nazad dal plajbasa. Ovo se je pred mesec danom pripetilo, veliju novine.

Nesreća vu cirkvi.

Vu baranya-bański rim. kath. cirkvi je pokriv bl. d. Marije oltara se vužgal od sveće jedne pucke. Ognja su taki pogasili, ali puk je kričal »ogenj,« zbog česa se je velik nemir napravil iz koraša su ljudi doli bežali i med tem jednu ženu jako zgazili a jedno deče je na licu oranjeno. Svećeniku je ipak, bar jako težko — išlo po ruki puka pomiriti.

Sněg vu Liptóvármegjllj.

Vu Liptóvármegjiji se je već započela zima, akoprem prinas još vu vngihl mestah krumpěr kopaju. — Prošlog tjedna je samo na bregi bil još sněg a vezda je po varmegjiji najvećša stran sa snegom pokrila.

Exploderana patrona.

Zékány Mihály iz Misztrica občine je na letošnje soldacke vezbe, kakti kanoner rukoval nutri. — Kad je manöveru kraj bilo je i on išel dimo pak si je jednu patronu od štuka zel sobom. Ove dane su se lépo zabavljali on i njegovi pajdaši vu krčmi. Od soldactva su se spominali pak je tu najviše govoril Zékány i da si reči potvrđi, je dimo išel po patronu i ovu je vu krčmu donesel pak počel odmatati. Najedenkrat se je veliko pucanje čulo. Patrona se je mu

jemu je občina iz milošće odmierila na spašnjaku komad zemljišta, na kojem si je nekakovu kuruzinjem pokritu kolibu sagradil, u kojoj se je pred deždjom i sniegom zaklonil, navadno pak se je bavil žganjem vugljenja za kovače i čavlare te iskanjem glijavah pečarkah i vrganjah. — Ov anda junak se na jedan kralj razkuraži te se u stiski od vrat kroz cielu sobu protura do pisara, turajuć lakti na putu mu stojeće na stran, a onda pred velikom knjigom stojeći izjavi svečano i glasno:

»Moja poštuvana gospoda i vriedni občinari! Gde se snuje i radi za obće dobro, onde neču niti ja, pak niti za pedanj zaostati, te hoću i ja moj prinos, moju podporu dopriresti. Ovde smo se sastali, da podupremo gradnju željeznice kroz našu dolinu, koja bude pravi blagoslov za sve nas i za cielu okolicu, pak anda ja u ime gradnje ove naše željeznice podpisujem ovde dvie stotine čistih, pravih, zvencih forintah austrijske vriednosti!«

To izustiv, vzeme pero, namoči ju u tintarnicu duboko, da si je tri pišaća prsta tintom pocrnil te podpiše debelimi slovima, da se je iz kuta moglo čteti svoje podpuno ime i prezime pod znamenite dvie nulle, a zatim se u vis dignenom glavom gizdavo okrene

i med stiskom opet otide na svoje prijašnje miesto.

Tu sad nije bilo konca niti kraja začudjenju med prisutimi, sram im je počel srca zauzimati i u lica se gore dizati, te se je sada pričel svaki trsit, da Rebreka Jožeka nadkrili tak, da su si prisutna gospoda, koja su tu došla radi gradnje rečene željeznice, zadovoljno ruke ribala te konačno se izjavila, da na ov način bude doseglo, pak jer još k tomu i država i varmegjija želi Rebreka Jožeka svojim prinosom nadkriliti, bude se na skoro moglo gradnjom ove hasnovite željeznice započeti tak, da bude prije nego jedna godina isteče, mašina kroz dolinu štroptotala i fućkala.

Medjutim, dok su se sva ova sbivala, pričela se je u birovu onoga sela, gde je Rebrek Jožek stanoval, sumnja radjati, glede mogućnosti plaćanja po Rubreku podpisanoga prinosa, pak je onda za to istoga onde odmah zavital, jeli obećene novce već u bugjilarišu ili u štumfi na kupu i kada bude pričel taj obećani prinos kakti žrtvu za obću i druge svoje domovine dobrobit ovde na stol brojiti, jer da željeznica tobož samim podpisom Rebreka Jožeka, a bez zveketanja kovanog novca ili šumenja modrih bankah, nikak nebi mogla zadovoljna biti.

Na to je Rebreka Jožeka lice znatno

dužje postalo i on si je dopustil ovomu pitanju birova, svoje protivno pitanje staviti, najmre: kak netko samo more na to pomisliti, da bi on imal toliko gotovštine u svojem posiedu; ta stvar u njegovu kolibu, gde su na obloku miesto stakla u ulje namočeni papiri prikeljeni, a pod je čista nabita ilovača, dosad još nije put našla.

»Ali zato se gospoda netrepaju nikaj bojati« — nastavi Rebrek Jožek dalje. — »Bilo baš prije šest tjednih, kad me je lugar Peter zatekel u Murščaku baš kad sam jednoj do korena posušenju bukvi sekiru kazal, pak me je tu prijel za kravall, izpelal me je iz šume i dopelal pred naš slavni sud u Čakovcu, ov me je onda kroz očale požmrkavajuć gledal, a pisari su samo pod jednom pera u tintarnice namakali i kršbs krabs po papiru sim tam pisali, kak da bi bili pamet zgubili, na zadnje je iz toga svega izišlo to, da me je slavni sud kroz: svoje očale obsudil na deset forinti globe, radi kazanja nabrušene sekire suljoj bukvi, ali kad je koncem konca opet se to izpostavilo, da ja deset forinti nebi zmogel, pak makar bi me lko u rebro vrtal, onda su mi dopustili, da sam je za nekoliko dni u reštu odsedel, pak anda hoću i ove dvie stotine od kraja do konca, za obće dobro odsedeti!«

I to je anda bil prinos, kojega je Re-

vu ruki sprožila i nesrećnomu čoveku desnu ruku odršla od tela. Omedljenoga su nesli taki u špital.

Skočil je iz rešta.

Iz szegedskog »Csillag börtön» zvano rešta je ove dane skočil jedan Nagy János zvani rob, gdo je zbog ubojstva i rauberije bil odsudjeni. Nagy János večer ob sedmi vuri, kak bi vu svoju sobu moral pohižtva nesti, je odbežal na nahižje tam je skup zvezal vuže, na kojih su se flake sušile, pak je po ovih skočil na vulicu. Vuže su ni bile dosta duge, pak je zato iz jeden štok visokoće skočil doli, ali se mu nikaj nije pripetilo, i tak je odbežal. Tri soldati koji su se ravno onud šetali su ga vidli i hoteli su ga prijeti, ali on je vnoغو friškeši bil. Po celim orsagu ga iščeju, ali za vezda su ga još nē prijeli. To je med osmeme ljetmi sada prvi slučaj da je rob skočil iz ovog rešta.

Prijeti tati.

Szabó Károlya iz Eszéka i Brill Borbalu iz Štayerske je čakovečko žandarstvo prijelo, jer su od Szabó Imre krčmara iz Dráva-Mogyoróđ občine 180 korun vrednosti oprave spokrali. — Varsics Iren potepuhku, koja je pri Gazdek Jánošu krčmaru iz Dráva-Vásárhelya više oprave spokrala su žandari takaj prijeli.

Rauberija.

Marcius István iz Mártán, kad je o. m. 14-ga vu noći dimo išel je spazil, da mu je negdo obloke spotrl. Kad je vu hižu stupil je vu kmici spazil, da negdo opravu pobira. Tat je na to na hitrom vun skočil iz hiže. Čakovečko žandarstvo je tata ipak prijelo vu osobi Glavnik Imre cimermana.

Objava.

Čakovca varaša poglavarstvo na znanje da, kaj je zaključenje svinjskih sejmova prestalo i od sada se opet, kak redovito, bude

brek Jožek hotel za građnju željeznice žrtvovati, pak akoprem gospoda građitelji ovim prinosom nebi bili moguću puno blanjah kupiti niti puno željeznih šinjah na blanje pribiti, to su oni njegovom dositkom za ov put bih posve zadovoljni! jer je on tim bugjilariše ostalih doljanah u prav vrijeme otvoril, a poslie se nije ni jedan odlučil, da ono, kaj je podpisal, bude kak Jožek Rebrek odsedel, već je svaki radje zadanu rieč održal i podpisanu svotu platil.

Aha! razmem!

Peter: (sretne na ulici prijatelja Jošku, kojega već petnajst godinah nije videl, med spomenkom) »A povedj mi dragi prijatelj, kaj je iz Antuna postalo?»

Joška: Ah, on siromak je još prije četirinajst godinah umro i ja uvijek oplakujem njegovu smrt.

Peter: »Kak to? — Zar ste si bili tak dobri prijatelji, da ga još niti danas nemreš zaboraviti?»

Joška: »To baš ne; ali ja sam njegovu vdovicu za ženu si uzeli! — — —»

Em. Kollay.

svaki tjeden obdržal sejam. Nadalje opominjaju se oni, koji svinje, doženeju, da takaj i pašuše imaju jer drugač budu oštro kaštigani.

Rauberija.

Nječurni i nesmiljeni dogodjaj se je pripetil vu Bonyhádu. Stégner István cipečlar je pod zadnje vreme vnogokrat spazil, da vu noći okolo — njegove hiže negdo hodi. Najme pak okolo štale je čul navek ruženje. Zbog toga je križe dal napraviti na obloke, a jer pak je pri marhi samo jednoga maloga dečeca držal, je vu noći sam, stražul vu štali. Jedne noći, predi kak bi se legel, se je zmislil, da revolvera vu hiži pozabil. Po njega je hotel iti, pak kak je iz postelje doli skočil je sencu spazil pred oblokem. Tri ljudi su bili na dvoru. i pri onoj ljuknji, gde gnojnice vun ide su vun počeli jemali cigla i kad je već ljuknja velika bila su kocku metali, koj bude išel prvi nutri. Na jednoga je onda opala srečka i on je moral iti nutri. Ali jer se je bojal da gdo nebi ipak vu štali bil, je sa nogami išel napre. Več je do pojasa bil nutri, kad je najedenkrat čutil, da su mu noge skup zvezane. Na opomenu su ga njegovi pajdaši vun hoteli potegnuti, ali ni su ga mogli. — Jaj! najte me vleči mi noge vtrgnete. Najme, gazda je k jednomu stupu privezal vojku. Drugi dva su se med tem spominali da kaj su čineći. — Bežite, skoćite! rekel je zvezani rauber. — Je ali nas prepoveš! Stégner je sada za pomoč počel kričati jer je vun ne se ufal iti. Susedi koji su mu na pomoč došli presenetjeno su videli da je vu luknji jedno čovečje telo bez glave. Rauberi su pajdašu glavu odsekli, da je samo neprepove. Žandarstvo jako išče ove nesmiljene tolvaie.

Odtečeno vino.

Vu ljetošnjih toplih jesenskih dnevih je vrenje mušta se jako rano započelo i zbog množine cukora je išlo sa velikom jakostjom, zbog česa se je onda i okolo lagvov više nesreće pripetilo. Tak je na pr. na Tapolczaiskim banhofu jednomu lagvu dno tak vun hitilo vrenje da je ovo dalko odletelo. Vu Egerszegu pak je jednoga lagva, kak su vino peljali na vulici širom razneslo.

Protj cigu.

Iz Oršove javiju, da je tam, kak se je šnelcug genul Temešvaru i već jako išel vuni pri banhofu negdo debele kameenje metal vu jednu II. klasa kupeju. Ali na sreću su se samo obloki spotrli i nekoliko fatatov pohižtva, jer na sreću nigdo nije bil vu onoj kupeji Redarstvo jako išče krivce.

Težka smrt.

Bozsics Tamása iz Bottornya občine mali sin je vu kuhnji se sem tam poletaval po zemlji. Služkinja je ravno vruće mléko zela iz ognja pak kak je deče njoj druknulo se je mléko na deče razlejalo, koje je od dobljenih ranah vumrlo.

Izpuštenje poljskih mišov.

Minister poljodelavskih poslova je sledeći okružni list poslal svim gospodarstve-

nim družtvam. »Žalostno moram opazivati, da se vnoغو jako malo briniju sa vnoغو kvara delajućimi poljskimi miši, akoprem je ovu nevolju sa malim stroškom i malim poslom pripetićti pak jer od pommožavanja mišov opet nam dojdeju glasi, zato za potrebno držim, da pozornost gazdova na to pozovem, najme pak da je miše prilikom oranje jako lahko i sa malim trudom moći uništiti; zato prosim družtvo, da nek pozove gazde sa dobrim navukom da prilikom jesenskog i protuletnog oranja mišov se ovi izpustosiju. Najprosteša forma izpuštenju je da za plugom idući dečec zatuče miše, a vu detelji na senokoši pak mišelovke postavimo. Tak je jako lépo moći vnoغو nevolju pripetićti.

Navaljeni žandari.

Vu Kölesdu su prošlu nedelju pijani težaki išli mimo žandarskog stana. Tu su na dva žandare navaljili. Staro Gabor stražmešter se je sa sabljom branil, dak su se i drugi dva žandari, pri kojih je nē bilo oružje opravili i med težake streljili. Oranjenje se je ne pripetilo i težaki su se razbežali.

Folišne banke.

Komaj da su 20 korunaste banke došle vu promet, — već je i folišne moći najti akoprem ima jako prosto risanje ipak nju je težko delati, pak zato i folišnu taki pripoznali pri Dobosy Géza malaru iz Körmenda, gdo je ovu na sejmu dobil od jednoga čoveka, koj je pun bugjilariš imel takovih. Nepoznati čovek je skočil i zabadav su ga iskali.

Dugi život.

Jesu ljudi koji veliku starost postigneju. Jeden zmed ovih je bil i Günsberger Rubin iz Csabrendeka, gdo je ove dane vu 104 letnoj dobi svoga života vumrl.

Zaklal si je oca.

Kovács Márton 74 ljeta star gazda, kak nam pišeju je ove dane pijan došel dimo i ženu na krvavu zbuhal. Bálint sin je ravno onda došel dimo kad si je žena krv prala pri zdencu. Sin se je na to tak razsrdil, da je proti otcu išel zakaj je mater buhal. Stari je noža zgrabil i sina vu više mestih oranil, Sinu je to dosta bilo, zgrabil je oca i tak dugo tukel, kaj je ov taki još on večer vumrl. Neomilješnoga sina vu prijeli žandari i prek dali sudu.

Male novosti iz Medjimurja.

Vumrl je Novák László notariuš iz Vizi-Szl-Györgya je o. m. 24-ga vu 33. ljetnoj dobi svoga života vumrl. Lahka mu zemlja! — **Vkradjeni štuk.** Za strelanje proti oblakom štuka je o. m. 16-ga vu noći iz goricah Veszelkó Istvána iz Vargahegya negdo vkral. Žandari su krivca prijeli vu osobi sina Golob Ferencza iz Prekope.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.00 —
Zab	Zob	10.00 —
Rozs	Hrůz	11.00 —
Kukuricza új	Kuruza nova	10.80 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	11.00 —
Fehér bab új	Grah beli	13.00 —
Sárga » »	» žuti	11.20 —
Vegyes » »	» zmėsán	10.80 —
Lenmag	Len	22.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Nyilttér*)

E rovat alatt közzétett sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem-damaszt-ruha 9 frtól

fejebb — 12 méter! póstáber és vámmentesen szállítva! Minták póstafordultával küldetnek; nemkülönbön fekete, fehér és színes «Henneberg-selyem» 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Schneider-féle Páfrány-tokocskák (Galandóez elhajtó.)
Millió embernek e szer visszaadta **egészségét!**
 Kik galandóféregben és gyomorhajban szenvednek.

Pántlikagliszta fejestől.
 a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrövidebb idő alatt (6 perc alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom nélkül gyors és biztos eredményre jutást állás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagliszta féreg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 4 frt postai utánvétellel vagy 3.50 előre való beküldéssel.
A pántlikagliszta tünetei a következők: Az arcz halvány-sárga, bágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágyal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg ébregyomornál, egy gombolyag felszálása egész a nyakig, nyálösszegyülemés, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhév, gyakori felbőgés, bélgörcs, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuro, szívó fájdalmak és zúrárok a belekben, szivdohogás, a vérkeringés rendtelenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a búskomorságra való hajlam, életuntagság és a halál óhajlása.
Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Resicán, Fő-utca 55. (Bélmagy. orsz.)

3853. tk. 900.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint lkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihar János, Pál, Mihály, Jakab, Teréz és Magda m.-királyi lakosoknak mint Bihar Antal jogutódainak Zebec Flórián és neje Zsidov Jozefa elleni végrehajtási ügyében 600 k. tőke, ennek 1899. márczius hó 23-tól járó 3% kamatai, 72 k. 20 f. eddigi, 29 k. 30 f. árverés kérvényi költség kielégítése céljából a nagykanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a dráskoveczi 2137. sztkvben 257. 2016. 2133. 2165. 2223. 2237. 161/a. 180/a. hrsz. a. felvett ingatlan 1/5 része 354 kor.; a 140. sztkvben 212b. és 2299. hrsz. ingatlan 283 k.; az 1460. sztkvben 245/a.1. hrsz. ing. 128 k.; a 2140. sztkvben 2207. hrsz. ing. 56 k.; a 2141.

sztkvben 245/a/2. hrsz. ing. 128 k.; a 684. sztkvben 1266/b. hrsz. ing. 243 k.; a 2138. sztkvben 169. és 254. hrsz. ing. 1/5 része 90 k.; a 2143. sztkvben 2304. hrsz. ing. 168 k.; a 2136. sztkvben 1266/b. hrsz. ing. 243 k.; az 1279 sztkvben 805/b/c. hrsz. ing. 248 k.; az 1275. sztkvben 805/b/b. hrsz. ing. 248 k.; a 2139. sztkvben 2216. hrsz. ing. 265 kor. kiállási árban mint becsárban az

1900. évi nov. hó 22. napján d. e. 10 órakor

Dráskoveczen a községházánál dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverés eladatni fog.

Az árverés alá bocsátott ingatlanok az utolsó ház kivételével nem a végrehajtott szenvedettek, hanem Zsidov György, József, Magda, Mikác Boldizsár, Loncsarics Francziska, Mária, József és kk. Loncsarics Ferencz nevén állanak, s a melyek eladatnak azokra az árverés a végrh. törv. 156. §-z alapján rendeltetett el.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek. 748

A kir. jbiróság mint lkvi hatóság. Perlakon, 1900. július 19-én.

Legnagyobb nyeresemény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeresemény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

Össz. Készpénzben fizetendő	Utaltatni	Corona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
7	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40
50.000	nyer. és jut. összegben	13.160,000

Nyujsunk kezét a szerencsének!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró magy. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb újból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre 50,000

penznyeresemény jut, tehát az oldaltálló nyereseményjegyek szerint a sorsjegyek **felét pénznyereseménnyel** húzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereseményeket felmutatni, mint a mi magyar osztálysorsjátékunk.

Legnagyobb nyeresemény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160.000 korona lesz kiluzva és az egész vállalat **állami felügyelet alatt áll.**

Az eredeti sorsjegyek tervszerű árai az I osztályhoz:

egy nyolczad (1/8) frt	— 75	vagyis 1.50	korona
egy negyed (1/4)	> 150	> 3.—	>
egy fél (1/2)	> 3.—	> 6.—	>
egy egész (1)	> 6.—	> 12.—	>

utánvét mellett vagy az összeg **előzetes bekioldése** ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre,

f. é. november hó 15-ig

kérünk hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ

Budapest, V., Váci-körút 4c.

Fiókbankházak: IV., Múzeum-körút II. VI., Erzsébet-körút 54.

Sok és nagy nyereseményt fizetünk már ki vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három és fél millió koronát.

731 4-6

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa főelárusítók Budapest.

Kérek részemre I. osztályú magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.
 Az összeget korona összegben) utánvételezni kérem
 postautalványval küldöm) A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

Arverési hirdetemény.

A m. kir. kincstár végrehajthatónak, ifj. Dervenkár István vulláriai lakos elleni végrehajtási ügyében az 1900. évi július hó 11. napján megtartott árverés alkalmával elárverezett és a vulláriai 43. sztkjvben 344. 202. és 301. hrsz. a. ingatlanoknak ifj. Dervenkár István nevének álló $\frac{1}{3}$ részére a csáktornyai tkpénztár részvénytársaság képviselőjében Szeiverth Antal igazgató csáktornyai lakos részéről az 1881. LX. t.-cz. 187. §-a értelmében kellő időben és szabályszerű alakban benyújtott utóajánlat elfogadtatik és az említett árverési cselekmény hatályon kívül helyeztetik.

Minnek folytán a n.-kanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén levő a vulláriai 43. sztkjvben 344. 202. és 301. hrsz. a. felvett ingatlanoknak ifj. Dervenkár István nevének álló $\frac{1}{3}$ része 1069 kor. 20 fillér utóajánlati mint kikiáltási árban már megállapított árverési feltételek értelmében az újabb árverés elrendeltetik s annak foganatosítására határidőül

**1900. évi nov. hó 15. napjánka
d. e. 10 órája**

Vullária községhezába kütüzetik, mégis azon megjegyzéssel, hogy ezen utóajánlat az utóajánlat vévőre még akkor is kötelező, ha az árverésen meg nem jelennek s ha az utóajánlati árnál magasabb ígérlet nem tétetnek.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételért három egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt tkvi hatóságnál és Vullária község előjáróságánál megtekintethetők.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Perlakon. 1900. aug. hó 3-án.

690. sz. v. 1900

Árverési hirdetemény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. jbiróság 1900. évi 6476/p. sz. végzése következtében Varga Lajos nagy-kanizsai lakos ügyvéd által képviselt tolnai gróf Festetics Jenő javára ifj. Tersztenyák Imre mura-szerdahelyi lakos ellen 446 kor. s j. árerejé 1897. évi nov. 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 640 kor. becsült 1 pejszörű csikó, 1 sárgaszörű kanczáló, 1 szekér, 1 könnyű kocsi és szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. jbiróság 1899. évi V. 317/4. számú végzése folytán 446 kor. tőkekövetelés ennek 1875. évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai és összesen eddig bíróság már megállapított költségek erejéig Mura-Szerdahelyen leendő eszközlésére

1900. évi nov. hó 5. napjának d. e. 10 órája határidőül kütüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szakség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csáktornyán, 1900. okt. 21-én.

Glavina János kir. bir. végrehajtó.

Bérbeadandó üzlethelyiség.

Csáktornyán a főtéren a nagytözsde melletti
bolthelyiség

bármily üzlet részére alkalmas, 3 eset-
leg 6 évre azonnal bérbbe adandó.

Bővebbet a tulajdonosnál:

Ifj. Neumann Miksa Csáktornyán.

743 3-3

**M. K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:**

**A
KRISTÁLY**

**SZT. LUKÁCSFÜRDŐI
HECIFYORRÁS**

**IGENTISZTA
BICARBONAT**

ÁSVÁNYVIZ

**KAPHATÓ:
FÜSZERKERÉSEKÉSEKÉBEN
VENDÉGLÖKBEN
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKÉZŐ KOCsIBAN.**

Több száz kiváló orvos által ajánlva.
A legízletesebb és legolcsóbb ásványvíz.

Csáktornyán kizárólagos raktár:
Strahna Testvérek fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.
3933. tk. 900.

Arverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Marodi Pál és Mihálicz Mihály domásinecezi lakosoknak öz Gyurkin Józsefnek, a gyámja domásinecezi lakos elleni végrehajtási ügyében 70 k. tőke, ennek 1895. évi decz. 13-tól járó 8% kamatai, 42 k. 90 f. eddigi, 19 k. 30 f. árverés kérvényi költség ugy 191 k. 60 f. tőke és j. árerejé 1897. évi nov. 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 640 kor. becsült 1 pejszörű csikó, 1 sárgaszörű kanczáló, 1 szekér, 1 könnyű kocsi és szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Az idei tűzifaáram Csáktornyán ház- hoz szállítva:

egész kocsirakomány 5 öl 60 frt = 120 kor.
I. oszt. bükkhasáb ölenként 12 $\frac{1}{4}$ frt = 24 kor. 50 fill.
I. oszt. gyertyánhasáb " 12 $\frac{1}{4}$ frt = 24 kor. 50 fill.
I. oszt. szil- és tölgyhasáb " 11 frt = 22 kor.

Becsés megrendeléseiket kérve s pontos kiszolgálást biztosítva

tisztelettel

Scheffer-féle

kat. kincstári és tűzifa-telep.

742 3-10

tkjvben 118. és 117. hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 700 kor.; a 970. sztkjvben 115. hrsz. ingatlan u. a. §. al. egészben 27 k.; a 764. sztkjvben 454. hrsz. ingatlan u. a. §. al. egészben 114 k.; a 767. sztkjvben 124. hrsz. ingatlan 117 k.; a 700. sztkjvben felvett legelőből a B. 478-482. alatti illetmény 30 k.; a 701. sztkjvben felvett erdőből a B. 470-474. alatti illetmény 5 k. végül a dekanoveczi, 97. sztkjvben 197. hrsz. ingatlan 61 kor. kikiáltási árban mint becsáron az

**1900. évi november hó 23. napján
d. e. 10 órakor**

Dekánoveczen a községhezánál dr. Kemény Fülöp és dr. Tamás János perlaki ügyvédek közbenjöttével megtartandó árverésen eladati fognak.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

749
A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Perlak, 1900. évi jun. hó 13-án.

692. sz. 1900. Arverési hirdetemény.

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. jbiróság 1900. évi 7859. számú végzése következtében Varga Lajos nagy-kanizsai lakos ügyvéd által képviselt gróf Festetics Jenő zala-újvári lakos javára Horváth Antal mura-szerdahelyi lakos ellen 438 kor. s j. árerejé 1897. évi nov. hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1460 koronára becsült 2 bika, 2 kanczáló és 3 tehénből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. jbiróság 1899. évi V. 322/4. sz. végzése folytán 438 kor. tőkekövetelés, ennek 1871. évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai, és összesen eddig bíróság már megállapított költségek erejéig Mura-Szerdahelyen leendő eszközlésére

1900. évi nov. hó 3. napjának d. u. 2 órája határidőül kütüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

752
Kelt Csáktornyán 1900. okt. hó 22-én.

Glavina János kir. bir. végrehajtó